

Wymagania edukacyjne z religii – zasady oceniania.

1. W roku szkolnym 2023/2024 w klasie I szkoły branżowej stosuje się średnią ważoną. Zgodnie ze statutem szkoły.

2. W ocenianiu wiadomości i umiejętności uczniów z religii obowiązują zasady:

- obiektywności,
- jawności,
- wspierania ucznia w pracy.

3. Elementy oceniania:

- ilość i jakość prezentowanych wiadomości,
- umiejętność wykorzystania zdobytych wiadomości,
- umiejętność analizowania i interpretowania tekstów o charakterze religijnym,
- umiejętność stawiania pytań i formułowania wniosków, argumentowania,
- umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji,
- umiejętność doboru metod i form rozwiązywania problemów,
- starania i zaangażowanie ucznia: pilność, systematyczność, przygotowanie do zajęć, praca na lekcji,
- komunikatywność i autoprezentacja,
- efektywność współdziałania w zespole.

4. Formy oceniania:

Ocenię podlegają:

1. Wypowiedzi ustne:

- obejmują materiał ostatniej lekcji,

2. Prowadzenie zeszytu:

- oceniana jest systematyczność, zawartość merytoryczna i estetyka,

3. Inne formy aktywności ucznia:

- praca w grupie (udział w dyskusji, prezentowanie efektów pracy zespołu),
- aktywność na zajęciach lekcyjnych,
- praca domowa, referaty, prezentacje
- udział w olimpiadach, konkursach.

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII DLA KLASY I SZKOŁY BRANŻOWEJ
według podręcznika „Jestem chrześcijaninem. Wierzę”
zgodnego z programem nauczania „Ku dorosłości” nr AZ-5-01/18

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jestem Bożym stworzeniem	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1), – określa naturę człowieka (A.11.2), – przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), – wskazuje na rolę odpowiedzialności za podejmowane obowiązki zawodowe, – podaje podstawowe wiadomości na temat Biblii (A.5.1), – uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego. – wskazuje w Piśmie Świętym wybrane modlitwy, – wyjaśnia, że modlitwa jest dialogiem człowieka z Bogiem (D.1.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – określa wpływ wiary na postawę człowieka, – wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka i świata (A.1.2), – definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1), – definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), – odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), – wyjaśnia, jak można modlić się słowami Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia czynniki decydujące o wielkości człowieka (godność, wolność, rozumność), – wskazuje teksty biblijne ukazujące piękno stworzenia, – charakteryzuje relację między pracą zawodową a zadaniem „czynienia sobie ziemi poddanej”. – uzasadnia potrzebę ekologicznego podejścia do świata stworzonego. – opowiada o objawianiu się Boga światu (motywach, etapach i formach) (A.4.1), – charakteryzuje różne rodzaje modlitwy na przykładzie psalmów, • 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje dwa biblijne opisy stworzenia człowieka, – wyjaśnia, jak teorię ewolucji pogodzić z biblijną wizją stworzenia świata, – wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2). – wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), – interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2), – wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2), • 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zagrożenia ideologii gender (C.15.13). •
II. Jestem odkupiony przez Chrystusa	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), – odróżnia grzech śmiertelny od grzechu powszedniego, – wymienia przejawy Bożej miłości, – omawia zbawcze dzieło Chrystusa (A.12.4), – wskazuje, jak rozpoznać grzech w relacjach z Bogiem i z ludźmi, – charakteryzuje wpływ modlitwy na życie chrześcijanina, – wymienia przykładowe modlitwy Kościoła. – wymienia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), – wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), – wymienia możliwości odpowiedzi człowieka na miłość Boga. – wyjaśnia pojęcie łaski Bożej (A.12.4), – wyjaśnia zniewalające działanie grzechu (uzależnienia, nałogi), – charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2), – omawia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), • 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2), – omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4), – charakteryzuje siebie jako człowieka odkupionego, – uzasadnia, jak ofiara Chrystusa jest aktualna dzisiaj. – wskazuje sposoby walki z grzechem i wyzwiania się od jego niszczących oddziaływań. – wskazuje okoliczności modlitwy Jezusa w Piśmie Świętym, – formułuje własną modlitwę. • 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na skutki grzechu w życiu osobistym i społecznym. – opisuje doświadczanie miłości Bożej we własnym życiu, – wyjaśnia synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1), • 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że modlitwa jest darem Boga, komunią z Bogiem, •

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Komu wierzę?	<ul style="list-style-type: none"> – określa potrzebę religii jako przejaw ludzkiej natury, – charakteryzuje siebie jako człowieka wierzącego. – podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata (A.3.1), – wymienia główne podziały wśród chrześcijan. – wymienia postawy umożliwiające dialog w relacjach międzyludzkich, – podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2), – wymienia biblijne imiona Boga, – definiuje pojęcie wcielenie, – przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), – wyjaśnia znaczenie słów „zstał do piekiel” (A.16.2). – wymienia sytuacje ukazujące się Zmartwychwstałego (A.17.2), – ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), – określa, kim jest Duch Święty, – wymienia sposoby objawiania się Boga człowiekowi, – ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich (C.17.6), • 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2), – wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2), – wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), – charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1). – wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3), – odróżnia pojęcie piekiel od piekła oznaczającego wieczne potępienie, – charakteryzuje biblijne dowody zmartwychwstania Jezusa. – definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), – rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2), – podaje przykłady objawień prywatnych, – wskazuje wartości i zagrożenia obecne we współczesnych środkach przekazu, • 	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia: ateizm, agnostycyzm, – ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1). – przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich (E.8.2), – wymienia cechy wspólne dla wszystkich religii, – wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3). – wskazuje teksty Pisma Świętego mówiące o przymiotach Boga, – wskazuje teksty biblijne mówiące o ludzkiej i boskiej naturze Chrystusa, – omawia wydarzenia z życia Jezusa od Jego zmartwychwstania do wniebowstąpienia, – przedstawia zmartwychwstanie Chrystusa jako podstawę wiary chrześcijańskiej, – wyjaśnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania. – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do Ducha Świętego. – charakteryzuje rangę poszczególnych objawień, – określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych (C.17.7), 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3), – wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), – w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4), – charakteryzuje współczesne wyobrażenia Boga, – dokonuje rozróżnienia między ludzką a boską naturą Jezusa. – wskazuje kryteria prawdziwości objawień prywatnych. • 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje krytycznej oceny wybranych mediów i programów. •

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. W co wierzę?	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim są aniołowie (A.9.1), – prezentuje naukę Kościoła o rzeczach ostatecznych, – wyjaśnia sens i wartość modlitwy za zmarłych. – określa znaczenie pojęć: communiosanctorum, Kościół pielgrzymujący, pokutujący, chwalebny, – uzasadnia wartość dążenia do nieba zgodnie z nauką chrześcijańską, – wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Chrystusa, – prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2), – wylicza przymioty Kościoła (A.22.1), – wymienia sposoby realizacji chrześcijańskiego powołania, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje biblijne przykłady działania aniołów (A.9.2), – uzasadnia potrzebę modlitwy do Anioła Stróża, – uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), – podaje przykłady form łączności z Kościołem chwalebny i pokutujący (modlitwa za zmarłych, kult świętych), – wskazuje teksty biblijne charakteryzujące rzeczywistość nieba, – wyjaśnia prawdę wiary o zasiadaniu Chrystusa „po prawicy Ojca”, – charakteryzuje potoczną i chrześcijańską wizję czasów ostatecznych, – charakteryzuje parafię jako podstawową komórkę w Kościele powszechnym. – wymienia wspólnoty i grupy religijne istniejące w Kościele parafialnym, – określa swoje miejsce i zadania w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstów biblijnych charakteryzuje zadania aniołów. – na podstawie tekstów biblijnych uzasadnia wiarę w życie wieczne, – wymienia warunki odpustu, który może ofiarować za zmarłych, – prezentuje postać swojego patrona. – wskazuje sposoby działania Chrystusa w Kościele. – uzasadnia konieczność dobrego życia w każdym kolejnym dniu. – określa, co to znaczy, że Kościół jest jeden i święty, – wyjaśnia, na czym polega powszechność Kościoła, – uzasadnia, dlaczego Kościół jest apostołski, – podaje przykłady angażowania się w życie Kościoła, 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada tekst modlitwy do Michała Archanioła, – wyjaśnia wzajemne relacje pomiędzy członkami Kościoła pielgrzymującego, chwalebny i pokutujący, – interpretuje życie chrześcijanina jako realizację powszechnego powołania do świętości, – interpretuje biblijne obrazy nieba, – interpretuje biblijne teksty dotyczące wniebowstąpienia Chrystusa, – interpretuje teksty biblijne o końcu świata, 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje dzieła sztuki obrazujące niebo.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną”	<ul style="list-style-type: none"> – podaje treść I przykazania Bożego, – wyjaśnia pojęcie bałwochwalstwa, – określa praktyki okultystyczne jako wykroczenia przeciw pierwszemu przykazaniu, – wymienia zagrożenia płynące z praktyk okultystycznych, – podaje treść drugiego przykazania Bożego, – wskazuje właściwe i niewłaściwe sytuacje, w których wzywane jest imię Boga (C.11.1), – określa, co to jest akt strzelisty, – podaje przykłady aktów strzelistych, – określa niedzielę jako dzień Pański, – wskazuje elementy chrześcijańskiego świętowania, – podaje treść III przykazania Bożego i I przykazania kościelnego, • 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje zasady wynikające z I przykazania Bożego (C.10.1), – podaje przykłady praktyk okultystycznych, – uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4). – odróżnia modlitwę aktem strzelistym od wzywania imienia Bożego nadaremno, – na podstawie wybranych tekstów biblijnych wyjaśnia, że niedziela jest dla chrześcijanina dniem świętym, – wymienia święte dni, w które Kościół nakazuje uczestnictwo we Mszy św., 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zachowanie I przykazania w kontekście budowania dobrej relacji osobowej z Bogiem, – charakteryzuje grzechy przeciw drugiemu przykazaniu. – wskazuje teksty Pisma Świętego dotyczące modlitwy, – interpretuje niedzielę jako czas świętowania z Panem Bogiem i rodziną (B.3), – krytycznie ocenia przypadki naruszania prawa do niedzielnego odpoczynku. – uzasadnia sens oddania czci Bogu oraz odpoczynku w dni święte. • 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawy świętych wyznających wiarę w jednego Boga (C.10). – uzasadnia, dlaczego imię Boga jest święte, – samodzielnie układa swoje krótkie modlitwy. – charakteryzuje niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia, – odczytuje w świętowaniu niedzieli zachętę do odpoczynku i kontemplacji świata (A.10.3), – wyjaśnia różnice między świeckim pojmowaniem świętowania a świętowaniem chrześcijańskim (religijnym), • 	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Wiara naszych Ojców	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o początkach chrześcijaństwa (E.1.1), – podaje przykłady prześladowań chrześcijan (E.1.5), – wymienia sobory, na których precyzowano formuły wiary, – definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, – podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, – definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew, – ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej, – podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie, – definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika. – określa ramy czasowe i cele wypraw krzyżowych, – wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy, – wymienia zakonne żebracze i ich założycieli, – definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja, – wymienia nazwy największych zgromadzeń zakonnych i ich najważniejszych przedstawicieli, – podaje datę chrztu Mieszka I oraz imię jego żony, – wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich, – podaje fakty z życia św. Stanisława i datę jego śmierci, – podaje fakty z życia św. Jadwigi Królowej (E.6), – określa trudności, jakie napotyka w modlitwie, – podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy (D.9.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze ośrodki związane z działalnością apostołów, – opowiada o starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1), – odróżnia <i>Skład Apostolski</i> o mszalnego <i>Credo</i>, – prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, – wymienia owoce reformy gregoriańskiej, – określa zasięg arabskiej ekspansji na przełomie pierwszego i drugiego tysiąclecia, – wymienia zakony rycerskie i określa cele ich powstania, – charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy. – definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, – uzasadnia religijny sens ubóstwa, – wymienia przyczyny powstania inkwizycji, – charakteryzuje działania podejmowane przez różne zakony na przestrzeni dziejów, – przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, – podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha, – relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju, – podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława, – wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa, – uzasadnia, że skuteczność modlitwy zależy od woli Bożej (D.12.3). 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę św. Szczepana, – omawia powody zwoływania soborów w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, – wyjaśnia poszczególne artykuły wyznania wiary. – omawia zakonne życie benedyktynów, – uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy. – wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, – krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół przed reformą gregoriańską, – charakteryzuje główne założenia reformy, – charakteryzuje społeczne, polityczne i religijne skutki wypraw krzyżowych. – prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu, – podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trąba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki), – wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa. – charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję, – omawia zasługi cystersów dla rozwoju kultury i gospodarki, – uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1), – omawia życie i działalność św. Wojciecha jako patrona Polski (E.6.2), – uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego. – charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej. – podaje datę jej wspomnienia liturgicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje działalność i męczeństwo św. Ignacego Antiocheńskiego. – charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka, – podaje przykłady działań ekumenicznych Kościoła prawosławnego i katolickiego – wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce. – prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu, – przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4), – ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego. – ocenia okoliczności powstania i działalność inkwizycji (E.2.6). – uzasadnia, że powstanie zakonów było odpowiedzią na potrzeby czasu. – wymienia i charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej starożytności i średniowiecza oraz ich przedstawicieli (D.10.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje efekt starcia się wielkich cywilizacji chrześcijaństwa i islamu, – wskazuje elementy duchowości poznanych świętych, z których może skorzystać dla ubogacenia własnej modlitwy.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. „Niech chwala Pana trwa na wieki” (Ps 104,31)	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa poszczególne okresy roku liturgicznego, – wskazuje sposoby oddawania czci świętym, – omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), – podaje nazwy świąt upamiętniających wydarzenia z dzieciństwa i młodości Jezusa, – wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia, – wyjaśnia, że Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan, – określa istotę chrześcijańskiego świętowania dnia Wszystkich Świętych, – wymienia najważniejsze wyznania chrześcijańskie, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje święta, w których uobecniają się ważniejsze wydarzenia z historii zbawczej, – poprawnie korzysta z planszy z wykresem roku liturgicznego. – uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), – wymienia obchody ku czci największych świętych Kościoła (B.11.2), – wyjaśnia, dlaczego Bóg stał się człowiekiem, – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do dzieciństwa i młodości Jezusa, – określa istotę Triduum Paschalnego, – wyjaśnia różnicę między uroczystością Wszystkich Świętych a pogańskim świętem Halloween. – definiuje pojęcie ekumenizmu, – podaje datę obchodów Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że rok liturgiczny streszcza całą historię zbawienia, – prezentuje duchową sylwetkę osobistego patrona, – prezentuje teksty modlitw dotyczących orędownictwa świętych. – wskazuje w Jezusie cechy Boskie i ludzkie, – omawia wydarzenia z lat dziecięcych Jezusa, – omawia przebieg wydarzeń związanych z męką i śmiercią Jezusa (A.16.1), – przyporządkowuje wydarzenia z życia Chrystusa do liturgii trzech dni paschalnych. – wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3), 	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje związek wybranych świąt z wydarzeniami z historii zbawienia, – charakteryzuje postawy świętych, które uważa za godne naśladowania, – charakteryzuje regionalne tradycje bożonarodzeniowe. – z postawy młodego Jezusa odczytuje wskazania dla doskonalenia swoich umiejętności i duchowego wzrostu. – omawia historię obchodzenia Halloween, 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje symbole okultystyczne dnia Halloween,